

"תפסיקו לקנות את הסיפור המעוות"

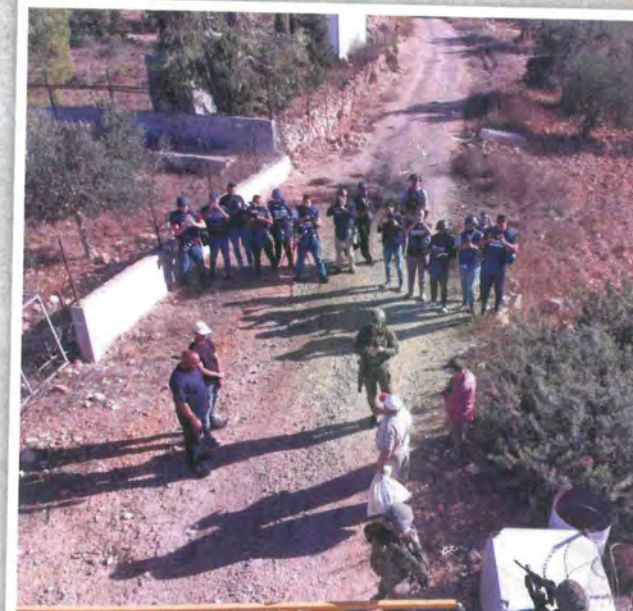
התקשורת בארץ ובעולם מלאה בכתבות שמכפישות את המתיישבים ביהודה ושומרון בכלל ואת "נוער הגבעות" בפרט, לאחר פרסום דוח משרד האו"ם לתיאום עניינים הומניטריים (OCHA), לפיו בתוך שבוע בלבד בוצעו 29 התקפות של מתנחלים כלפי פלסטינים ביהודה ושומרון.

לפי הדוח, ההתקפות גרמו לפציעת 11 פלסטינים, עקירת והשחתת יותר מ-1,000 עצי זית, הצתת 23 רכבים, 10 בתים, שני מסגדים ומפעלים. אחד האירועים הבולטים התרחש ליד טול כרם שם ניזוקה מחלבה, חמישה רכבים נשרפו ונופצו חלונות של שני בתים. בכפר ג'בעה הוצתו שלושה רכבים ומיניבוס, בסלפית הושחת מסגד, ובחוארה הוצת מגרש מכוניות.

צה"ל הבהיר כי "אירועי האלימות מסיטים את הקשב של המפקדים והלוחמים ממשמיות הגנה וסיכול טרור". בינתיים האירועים נמשכים וכמעט אין עצורים, ובטח שכמעט ולא מוגשים כתבי אישום. האם ישנה עלייה באירועי "תג מחיר" בכפרים הערביים? ומה עומד מאחורי התעוזה של המבצעים? להבהרת התמונה שוחחנו עם פעיל ההתיישבות אלישע ירד. כאדם שחי בשטח ועוסק לא מעט בפיתוח ההתיישבות, הוא מכיר את הלכי הרוח, מזהה את תחושות התושבים ויודע לספר על מה שבאמת מתרחש מתחת לפני השטח. בראיון מרתק ונטול כפפות, אלישע שלאחרונה נמנע מריאיונות תקשורתיים, עונה על כל השאלות, מסביר את המציאות בה חיים הוא וחבריו ביו"ש, ומציג את הדרך בה לדעתו ניתן למנוע את אירועי "תג מחיר".

ידיו אבנים והצתת צמיגים בשכם

"מסיק" במערב בנימין: 15 צלמים סביב 4 "מוסקים" לטובת קמפיין הדה לגיטימציה לישראל

על רקע המתיחות בין הצבא והמשטרה למתיישבים, רוססו כתובת גרפית על מסגד ביו"ש עם הכיתוב: "ונקם ישיב לצריו. לא מפחדים מאבי בלוט תמישכו לגנות"

הזקור עבר ליהודה ושומרון

"אני לא חושב שלאחרונה היו יותר אירועים של 'פשיעה לאומנית יהודית'", פותח אלישע. "הדבר היחיד שקרה בתקופה האחרונה הוא שהמלחמה בעזה, לצערי, נגמרה בלי שהאויב הוכרע, והזקור עבר ליהודה ושומרון, ולמי שלא מכיר או לא מעודכן, גם כאן יש מלחמה וגם כאן יש אויב. זהו אויב שאחוזי התמיכה שלו בחמאס וברצח יהודים גבוהים הרבה יותר מערבים בעזה. זה קורה יום ולילה - תקיפות רועים, פיגועי אבנים, פיגועי ירי, דקירה ומה לא, ניסיונות ליני' המוניים, שלצערונו כמעט לא מטופלים".

לדבריו, בעוד שבעזה ראינו מלחמה נחושה והפעלת אמצעים, ביהודה ושומרון זה כמעט לא ניכר. "היה טיפול בתוך הערים הערביות, אבל בכפרים חזרנו להכלה, יותר נכון לשגרת הטרור. עכשיו, כשהמלחמה בעזה נעצרה, הזקור הופנה ליהודה ושומרון. לשמאל יש את כל המפגינים של קפלן שנהיו מובטלים, והתקשורת נהייתה מובטלת, וכל הקשב ממוקד ביהודה ושומרון".

אלישע מדגיש כי ההפקרות הביטחונית היא שגורת אחריה ניסיון לטיפול אזרחי בתופעות. "זה ממש לא רק נוער הגבעות, לצמצם את-זה לנוער הגבעות זה לחטוא למציאות. המציאות היא שביהודה ושומרון יש עשרות ומאות אלפי תושבים שמרגישים שהחיים שלהם מופקרים. להאשים את מי שהחיים שלהם הופקרו בדבר הזה, זה עוול. אני אחזור ואחזק את המשפט שאמר עומר רחמים, מנכ"ל מועצת ישע: 'מי שהביא בן אדם לקצה שהחיים שלו מופקרים, הוא שאשם במצב הזה'".

התקשורת מנפחת

אלישע מסביר כי רוב האירועים הם אירועי הגנה עצמית נטו. "התקשורת מספרת חצי תמונה, ולפעמים אפילו לא חצי, אלא תמונה שלמה מעוותת - כמו האירוע שהיה עם ברק רביד. היה עדר בקר שנגנב מחווה בצפון בקעת הירדן, המשטרה לא טיפלה, החוואים הפעילו מודיעין עצמאי, איתרו את המקום שהפרות הוחזקו בו בכפר שא-נור, העבירו את המידע לצה"ל, צה"ל הגיע יחד עם התושבים והשיב את הפרות - וברק רביד ועיתון הארץ מיהרו להאשים את המתנחלים וצה"ל כאילו לקחו פרות מרפת של פלסטינים והעבירו אותן לידי מתנחלים".

הוא ממשיך: "התקשורת היא מאוד עוינת, והיא לא מספרת את כל הסיפורים. מדברים פה על אלימות מתנחלים. אז דבר ראשון אין אלימות מתנחלים, יש פה אלימות חד משמעית של אויב, אויב שמנסה לרצוח אותנו, ולא מהיום, עוד הרבה לפני קום המדינה. מול אויב, נלחמים, ומלחמה זה דבר אלים. יש גם מקרים שהאירוע היה באמת, ויש פעמים שיש איזו הצדקה לאירוע הזה, שזה כפר שתקף וניסה לרצוח יהודים, או שזה אפילו ממש ערבי ספציפי שתקף והחזירו לו, ויש מקומות שזה לא מוצדק. אבל כשמסתכלים על התופעה כמכלול, אף אחד לא קם בבוקר ואומר, אני רוצה לרצוח ערבים, אני רוצה להרביץ לערבים, אני רוצה לשרוף בית. אנשים מרגישים שהחיים שלהם מופקרים".

צילום: חיים אלישבע

פינוי אלים של גבעת 'צור משגבי' בשבוע שעבר

הטיפול בכפר מועייר

"בחודשים האחרונים אני נותן את הדוגמה הכי טובה לאיך אפשר למנוע את התג מחיר. אתם רוצים למנוע את זה שהיהודים יעשו פעולות עצמאיות, פעולות ביטחוניות עצמאיות, פעולות תגמול עצמאיות? קחו דוגמה פשוטה שמערכת הביטחון פעלה כמו שצריך, ותסתכלו איך אנשים פשוט ישבו בשקט ומחאו כפיים לצה"ל".

הוא מפרט: "היה פיגוע ירי ליד חוות גל יוסף, חוות מלאכי השלום, בבנימין, לפני כמה חודשים. בלחץ ציבורי שהיה, האלוף אבי בלוט בידח עם שר הביטחון ישראל כ"ץ שלחו מבצע חטיבתי לתוך כפר מועייר, כפר מרצחים שבמשך שנים מוצאים משם מטענים ופיגועים. במשך שלושה ימים עשו שם פעילות עצומה - חישפו את כל צידי הכביש, הורידו אלפי עצי זית, עצרו עשרות ומאות ערבים ובהם ראש הכפר, החרימו אמצעי לחימה, עברו בית בית, פירקו את הכפר ובשונה מאירועים אחרים לא הייתה תגובה אזרחית אחת, כי אמרו סוף סוף צה"ל עושה, ואחרון נערי הגבעות יושב בצד ומחא כפיים. אז כשאנחנו רוצים לפתור את הדבר הזה, זאת הדרך".

צילום: חיים אלישבע

לא "שיקום" אלא שינוי מדיניות

אלישבע מתריס נגד תוכניות "שיקום" ו"החזרת אמון" שונות שמוצעות על ידי גורמים מדיניים כמו שר הביטחון שאף מינה פרויקטור לטיפול בנזק הגבעות. "מדברים איתי כל מיני גורמים - צריך להשיב את האמון של הנערים האלה ברשויות המדינה, צריך לשקם, צריך פה, צריך שם. אני אומר להם, תקשיבו, אתם יודעים למה אתם משולים? לאנשים שרוצים לבנות בית חולים מתחת הגשר, לממן טיפולים פסיכולוגיים לילד שעובר התעללות במשפחה מתעללת, ולא להפסיק את ההתעללות. זה מה שאתם עושים. במקום לעשות תוכניות שיקום מדומינות שלא יעבדו, וכמו שעד היום לא עבדו במשך 20 שנה, כי החוסר אמון הזה יושב על משהו אמיתי ונכון בשטח - תפתרו את האמון.

"אתם רוצים שנער לא ייקח את החוק לידיים וילך להחזיר לערבי בעצמו אלא ילך להגיש תלונה בתחנת המשטרה? אז הוא צריך לדעת שכשהוא יותקף וידם וילך להגיש תלונה, א' - לא יעצרו אותו בעצמו בהאשמת הקורבן וינסו להפיל עליו את האירוע כאילו הוא הצד התוקפן. ב' - שהתוקף הזה ייעצר למחרת ויבלה כמה שנים בכלא. ואני מתחייב לכם שכל עוד יקרה, אתם לא תראו עוד פעולות כאלה".

אלישבע מעיד על שינוי שחל בתקופה האחרונה: "היו כמה וכמה מקומות שהצלחנו, הרבה בזכות שינוי שבן גביר עשה במשטרה, שהיו לא מעט אירועים ולא מעט מקומות שהמשטרה הגיעה באמת עם נכונות לעבוד והגיעו נערים והגישו תלונה, והתוקפים, המחבלים, נעצרו למחרת. זה השיב את האמון, וזה גרם לכך שגם באירוע הבא אנשים הלכו והגישו תלונה, כי ידעו שהתלונה לא תיגרס והתלונה תטופל. זה הפתרון - לא 100 מיליון שקל, לא צריך, שקל לא צריך. צריך שגופי האכיפה הקיימים ישנו את המדיניות שלהם".

לא "נוער גבעות" אלא "ציבור הגבעות"

אלישבע מתקן את המושג המקובל. "אני לא קורא לזה 'נוער גבעות', אני קורא לזה 'ציבור הגבעות', כי זה לא נכון לקרוא לזה נוער. יש היום קרוב למאתיים משפחות בגבעות, כמעט בכל גבעה יש לפחות משפחה אחת עד עשרים משפחות שהן מנהלות את המקום. הבחורים עוזרים ונותנים מעטפת, אבל מי שמוביל ונותן את הטון זה המשפחות. אלה יהודים חלוצים מרחבי הארץ שהבינו את המשמעות של מה שקורה כאן".

הוא מסביר את המלחמה האמיתית המתנהלת ביהודה ושומרון: "מה שקורה כאן זה שיש מלחמה לכל דבר. מלחמה שהייתה במשך שנים מתחת לפני השטח, ובשנים האחרונות הציבור יותר ויותר נחשף אליה. הרשות הפלסטינית מקדמת את תוכנית פיאד, של ראש הממשלה הפלסטיני לשעבר סלאם פיאד. בשנת 2009 הוא הגה תוכנית: למה כל 4-5 שנים להגיע לשולחן המשא ומתן ולהתחנן לאמריקאים? בואו נבנה מדינה פלסטינית בשטח, בפועל, דה פקטו. נשלוט פיזית בכל השטח, נבנה תשתיות, כבישים והכל, וכשזה יקרה נגיע לשם ונגיד, יש לנו מדינה פלסטינית בפועל, תנו לנו רק גושפנקה רשמית".

מתברר כי התוכנית, לפי אלישבע, עבדה בשטח במשך שנים רבות ללא שהישראלים היו מודעים לה. "נבנו כאן מעל 100 אלף מבנים בשטח C, יישובים כותרו, נהיה כבר חנק על הצירים היהודיים, וזה הולך וגדל כל הזמן. רק בשנים האחרונות התעוררנו, אני מתכוון עם ישראל, כי בגבעות פעלו תמיד, אבל עם הרבה פחות תמיכה והרבה פחות אנשים בשטח. ברוך השם יש פריצה מאוד משמעותית בשלוש השנים האחרונות ברמה שמאות אלפי דונמים שבים לבעלות יהודית".

בית ברמת מגרון מול בתי פלסטינים